

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB8 : 1848

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB8 : 1848", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb8-txt-shoot-n70.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB8:70

#

I Grunden er jeg ogsaa i denne Henseende for idealt opdragen; jeg kommer ganske eenfoldigt tossende i den Tanke, at man skal gjøre Alt for at gjøre Msk. opmærksomme, i den Tanke, at ethvert Msk. er en uhyre Gjenstand, at der ikke er een end sige 1000 tilspilds. Ja, god Nat! Det er i Grunden frygteligt den Objektivitet, med hvilken de Fleste ere vidende om, ja deres daglige Liv udtrykker det saa, at der er Tusinder og Tusinder og Tusinder, som ligefrem gaee spildte, et Rov for alle snedige ell. feige Folkeforførere – og Ingen siger et Ord derimod. Ja, i Grunden vilde Msk. skoggerlee, naar En for Alvor vilde sige, at det var et Mskes (altsaa ogsaa hans) Pligt at forbedre Verden. Oh Herre Gud, vilde man sige, saa Du vil være en Reformator; nei min Ven, dertil er Du for lille o: s: v: o: s: v:.. Og dog vilde man (dette er en ny Confusion) ikke have Noget imod, at en Præst ∴ En der taler universelt, ell. at en Lærebog siger: det er et Mskes, ethvert Mskes Pligt at arbeide til Verdens Forbedring. Sagt vil man nok høre det, helst af en Anonym. Men naar En vil gjøre det, altsaa en Enkelt (thi idet Handling kommer, kommer den Enkelte) finder man det latterligt. Det er, man finder det ikke latterligt at sætte et x sammen med Idealet, men vel at sætte et enkelt Msk. sammen med det, ∴: man vil i Maximum at der tales om det Høieste; men skal det gjøres, saa maa det være den Enkelte, og saa finder man det latterligt. Man seer her den dybere Betydning af Anonymitet og Socialitet, det er for at afværge – det Latterlige (∴: for at umuliggjøre det Sande) at en Enkelt vil. Naar en Anonym taler i de høieste Toner om det Høieste; det finder man er ypperlig; man indbilder sig at en Anonym er mere end en Enkelt, i ethvert Tilfælde faaer man ikke Indtrykket af, at en Enkelt vil gjøre det.

Det er egl. frygteligt, den Fortvivlelse med hvilken Msken saadan engang for alle betragte Verden som opgivet, og som i en Ildebrand Hver blot seer at rive til sig, og undgaae Farerne. At deres Betragtning er denne, seer man, naar man seer paa deres Handlinger; i Ord og Tale ere de Philosopher, Optimister, der prise denne den bedste Verden.

Med den Xstne er det lige Modsæt; han lærer at Verden ligger i det Onde, men desuagtet opgiver han den ikke, men han vover Alt for at bidrage Sit til, at den maatte blive bedre og det Gode maatte komme.